

naturgasforsyningslovens § 50, stk. 1, kunne fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler udstedt efter den foreslåede § 14, stk. 2.

Ministeren vil kunne fastsætte regler om tilrettelæggelsen af besparelsesaktiviteterne, herunder om samarbejde mellem selskaberne samt regler om, at selskaberne skal sikre, at alle kundekategorier omfattes af energispareaktiviteter. Der kan endvidere fastsættes nærmere regler om krav til dokumentation, indberetning og verifikation af de realiserede energibesparelser. Det vil kunne fastsættes, at dokumentation og verifikation skal indberettes til en af branchen udpeget organisation, som herefter foretager en samlet indberetning til transport- og energiministeren.

Der gives endvidere hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger. Som nævnt er udgangspunktet, at der indgås en frivillig aftale med branchen, og branchen forudsættes herunder selv at fordele fællesomkostningerne imellem sig. Bestemmelsen vil derfor alene blive anvendt, såfremt der er selskaber, der ikke vil tilslutte sig brancheaftalen, således at disse selskaber også bidrager til dækning af de fællesomkostninger, der er knyttet til grundlaget for opgørelse af effekterne m.v.

Ministeren bemyndiges desuden til at fastsætte regler om, at visse dele af selskabernes energispareaktiviteter skal udføres efter afholdelse af udbud. Det nærmere indhold heraf er indeholdt i aftalen med branchen. Udbud vil – i overensstemmelse med den politiske aftale af 10. juni 2005 – især være aktuelle for besparelsesaktiviteter rettet mod erhvervsvirksomheder. Øget konkurrence forventes især på dette område at kunne øge effektiviteten.

Realiseringen af energibesparelserne, herunder de energispareaktiviteter, der sendes i udbud, sker over distributionsselskabernes nettatariffer. De enkelte selskaber vil derfor skulle bidrage til finansiering af de opgaver, som løses gennem udbud. Det forudsættes, at selskaberne indbyrdes aftaler en model herfor, men såfremt der mod forventning ikke indgås en brancheaftale, eller såfremt enkelte selskaber ikke vil tilslutte sig brancheaftalen, kan der være behov for, at ministeren fastsætter regler herom. Sådanne regler vil ikke indebære nye udgifter for naturgasforbrugerne, idet der alene vil kunne være tale om regler om fordelingen af de midler til energibesparelser, som i alle tilfælde opkræves over nettatarifferne.

Distributionsselskaberne skal i medfør af § 14, stk. 3 sikre, at der gennemføres konkrete energibesparelser. Pligten hertil påhviler distributionsselskabet, men selskabet kan ikke selv udføre de pågældende ak-

tiviteter. Der er således tale om en forpligtelse til at erhverve energispareydelser, og det er alene denne pligt til at sikre realiseringen af energibesparelser, som det bevillingspligtige distributionsselskab er omfattet af.

Dette betyder, at energispareaktiviteterne skal foregå i juridiske enheder, som er selskabsmæssigt adskilt fra distributionsselskabet. Dette gælder uanset om realiseringen sker ved konkrete fysiske handlinger, eller der er tale om mere indirekte realisering, f.eks. gennem finansiering af energispareaktiviteterne. Den adskilte virksomhed kan helt eller delvist være ejet af distributionsselskabet, eller der kan være tale om en virksomhed, som er selskabsmæssig uafhængig af distributionsselskabet. Distributionsselskabet erhverver herefter ydelserne fra disse virksomheder, som f.eks. kan være et rådgivende konsulentfirma, et byggefirma m.v. Distributionsselskaberne vil således kunne erhverve energispareydelser hos alle energispareaktører.

Da der er tale om aktiviteter, som ligger uden for bevillingen, følger udskillelseskrauet allerede af bestemmelsen i § 28 a, stk. 1, hvorefter aktiviteter, som ligger uden for distributionsbevillingen skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar.

Kravet om udskillelse af aktiviteterne sker for at sikre en øget gennemsigtighed og effektivitet i indsatsen i lyset af den politiske aftale af 10. juni 2005, der lægger vægt på en øget effektivisering og markedsorientering af indsatsen, og for at sikre mod unfair konkurrence. Kravet sikrer mod krydssubsidiering - eller mistanke om krydssubsidiering - mellem distributionsselskabet og en konkurrenceudsat virksomhed ejet af distributionsselskabet. Hertil kommer, at naturgasdirektivet stiller krav om selskabsmæssig adskillelse af monopolaktiviteter og øvrige aktiviteter for større virksomheder.

Alle distributionsselskaber kan indgå aftaler om at erhverve energibesparelsesydelser hos en energispareaktør. Der sondres i denne sammenhæng ikke mellem de forpligtelser kommunalt ejede og ikkekommunalt ejede netvirksomheder pålægges. Både kommunalt ejede og ikke-kommunalt ejede distributionsselskaber kan således f.eks. indgå aftaler med en virksomhed om, at denne skal tilbyde forbrugerne nye vinduer til en favorabel pris eller tilbyde lavenergiapparater på særlige vilkår. Distributionsselskaberne kan også indgå aftaler om, at en virksomhed skal stille særlige ydelser til rådighed for udvalgte erhvervsvirksomheder, eller skal varetage tredjepartsfinansiering af energibesparelser hos forbrugere.

Distributionsselskabet kan frit købe ydelser fra det selskab, som udfører opgaverne. Aftaler om køb af